

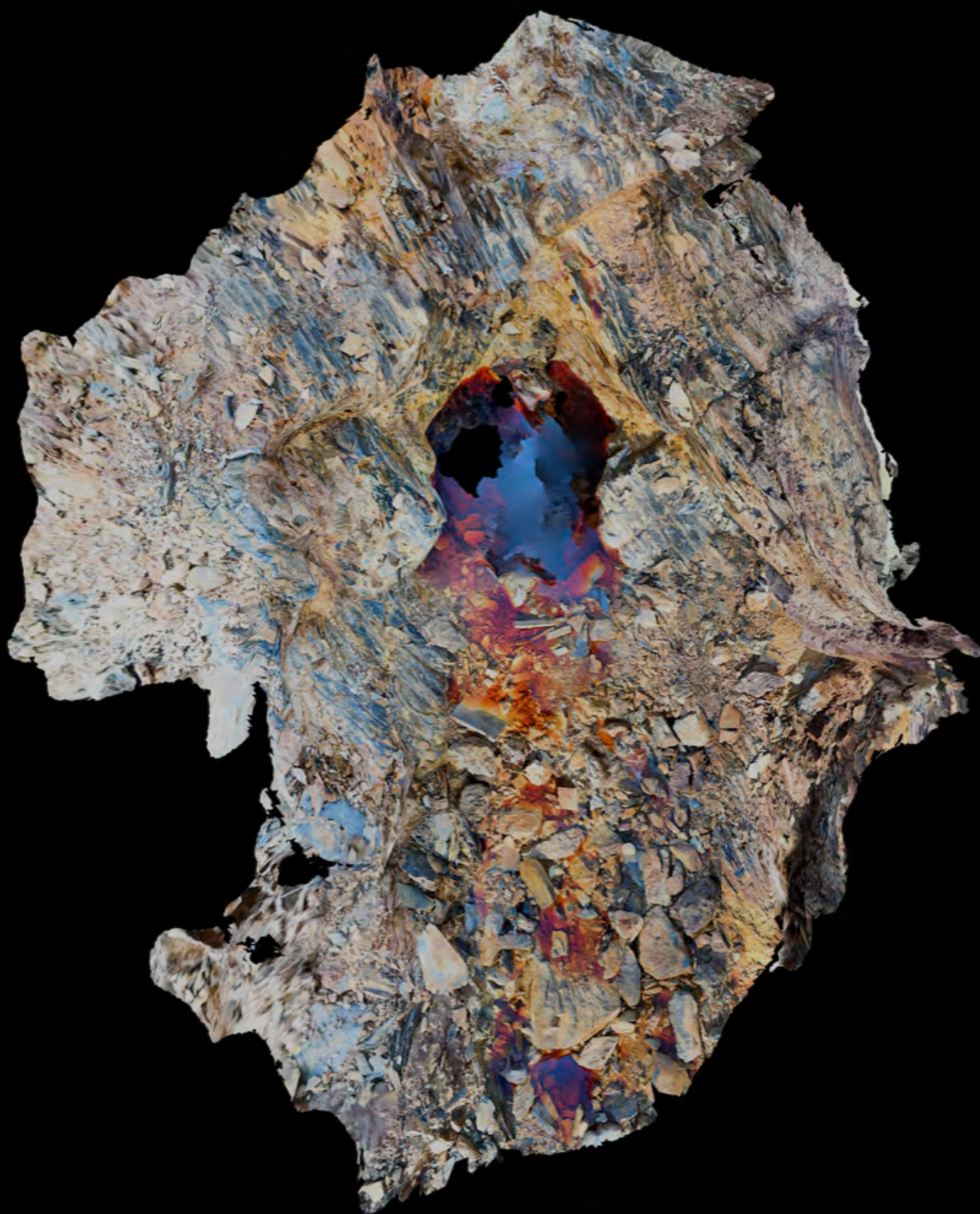
Persbericht
26.03.2025

BP
S²²
MUSÉE D'ART
DE LA PROVINCE
DE HAINAUT

Hervé Charles

Albedo 07.06 >
31.08.2025

Sinds zijn vroege werk in het begin van de jaren '90 concentreert Hervé Charles (1965, Nijvel) zich op het milieu op aarde en de transformaties die het ondergaat. Hij blijft daarbij zijn medium, de fotografie, en de uitdagingen rond de productie van beelden bevragen. De kunstenaar neemt de zalen van het BPS22 in van 7 juni tot 31 augustus met een tentoonstelling die het onderzoek dat op dit moment zijn praktijk stimuleert een plaats geeft tegen de achtergrond van zijn vroeger werk. Daarbij wordt de nadruk gelegd op zijn coherente visie met aandacht voor de staat waarin de aarde zich bevindt en wordt tegelijkertijd de precisie waarmee zijn plastische uitdrukking zich herhaalt in de kijker gezet.

Vanaf het begin van zijn carrière onderscheidt Hervé Charles zich, namelijk met een reeks foto's van wolken, een onderwerp dat nochtans reeds door kunstenaars voor hem, zoals Gustave Le Gray en Alfred Stieglitz, benaderd werd. Om de wolken op een tastbare manier te ervaren, maakt hij foto's middenin de wolken, vanuit een vliegtuigje, met de zijdeur open. Deze eerste reeks legt reeds getuigenis af van zijn vermogen om een wereld die constant verandert enkel via de synecdoche vast te leggen: een goede kadrering isoleert een fragment dat het geheel oproept, waarbij de kijker een echte inspanning moet doen om de visuele nuances ervan waar te nemen. Hij zet zijn zoektocht naar het "beslissende moment" waaraan Cartier-Bresson zoveel waarde hechtte,

verder en probeert hét fragment van een natuurelement dat altijd evolueert vast te leggen. Daarbij werkt hij vervolgens met ijs, water en sneeuw, die hij beschouwt als "gevolgen van de wolk", banden tussen hemel en aarde.

Deze reeksen met foto's, eerst in zwartwit en vervolgens in kleur, worden op een speciale manier gepresenteerd: ze worden op doorzichtige, ronde of rechthoekige dragers geplaatst, op afstand van de muur waarop ze bevestigd zijn. Op deze manier kan de kunstenaar de dimensie als voorwerp, de sculpturale dimensie van zijn werk, een plaats geven. Er wordt een indruk van diepte gecreëerd, die nog verrijkt wordt door het spel van licht, aangezien de hoog geplaatste verlichting de foto's van de binnenkant uit toont.

Na dit eerste werk, waarvan er enkele emblematische werken in de tentoonstelling aanwezig zijn, werkt Hervé Charles aan een nieuwe serie waarin hij zijn reflectie over de grote veranderingen in het milieu verderzet. Rond de eeuwwisseling onderzoekt hij in Sicilië en op de Eolische eilanden de voornaamste vulkanen in uitbarsting (de Etna, Stromboli, Vulcano) en legt hij de gloeiende wonden ervan vast. Net zoals bij een wetenschappelijke of journalistieke reportage gaat de kunstenaar gevaarlijk dicht bij deze fenomenen om er close-ups van te maken. Omdat de kijker geen enkel referentiepunt heeft qua schaal, kan hij de referent niet bepalen. Hij kan het magma enkel herkennen omwille van de roodachtige kleur van de lava, vermengd met geharde rotsen. Deze reeks is ruim vertegenwoordigd in de tentoonstelling en vult de synecdoche met een metafoor aan: het bloeden van de lava verwijst naar de pijnlijke wonden die aan de aarde toegebracht worden.

De fotograaf werkt ook met bollen vulkanische modder in IJsland die hij vervolgens in videoformaat modelleert. Die video's worden via morphing gemaakt met de foto's van de kunstenaar. Er worden dus artificiële beelden gecreëerd. Hij legt ook landschappen in IJsland, Noorwegen en Canada vast en filmt er de waterlopen (zoals Niagara). Hervé Charles beschouwt deze video's als "foto's die in de tijd duren." Hij vertraagt ze en speelt ze achterstevoren af om op deze manier te spelen met materialiteit en perceptie.

Het onderzoek van de kunstenaar evolueert en hij richt zich meer op milieu- en ecologische fenomenen. Deze nieuwe fase getuigt van een dieper bewustzijn van de impact van de mens (hoewel die nooit in zijn beelden aanwezig is) op de omgeving die hij observeert. Zo komen nieuwe reeksen tot stand, die in de tentoonstelling gepresenteerd worden in de vorm van een uitgebreide vrije

Fagradalsfjall_3006,
inkjetafdruk, 2022.

Rio Tinto_09618,
transparante film, 2024.

compositie, aangezien de formaten en dragers variëren, afhankelijk van het thema dat aangekaart wordt. Hij fotografeert *Marée noire* [Olievlek] dat de ramp met gezonken olietankers vastlegt, *Erika* (1999) en *Prestige* (2002) op de Franse, Spaanse en Portugese kust en *Marée verte* [Groene vlek] over de invasie van algen als gevolg van intensieve teeltpraktijken. Deze twee reeksen benadrukken de fascinerende formele schoonheid van deze fenomenen, maar onthullen tegelijkertijd hun vernietigende impact op de fauna en flora.

Het werk van Hervé Charles concentreert zich sindsdien op de kwestie van de ontregeling van het klimaat, met een focus op twee nieuwe natuurelementen, namelijk wind en vuur. Bij het aanbreken van een nieuw decennium (in 2009) legt hij de schade die door de storm Klaus in Frankrijk, Spanje en Italië aangericht werd vast, naast zijn werk rond bosbranden in Frankrijk, Spanje, Portugal en Corsica. Watervallen, een onderwerp dat hem in Canada al aansprak, duiken opnieuw in zijn werk op, dit keer bijna volledig opgedroogde, de Victoria-watervallen in Zambia en Zimbabwe, een reflectie rond de problematiek van de waterschaarste. De fotograaf werkt ook rond

de kwestie van vervuiling, in dit geval verontreiniging als gevolg van ontmijning bij de voormalige Spaanse mijn in Rio Tinto, waar hij het roodachtige water van de rivieren vastlegt, een evocatie van vlekken die deze keer rood zijn.

Op dit moment zet Hervé Charles zijn onderzoek verder aan de hand van fotogrammetrie. Hij bestudeert daarbij de site in Rio Tinto maar ook het Lago di Piana degli Albanesi en het Lago Poma, twee waterreservoirs in de buurt van Palermo die opdrogen. Hij is er in het begin van dit jaar nog geweest om ze te scannen en vervolgens de beelden in drie dimensies om te zetten. Deze drie sites zijn het voornaamste materiaal van een grote video-installatie die het traject doorheen de tentoonstelling afsluit, waarbij het aanvankelijke milieubewustzijn van de kunstenaar samenkomt met de problematieken die hem vandaag fascineren.

Persbezoek

donderdag 05.06.2025 - 11:00

Inschrijving: CARACAScom

+ 32 2 560 21 22 of info@caracascom.com

Beeldmateriaal pers

Kan gedownload worden via [Google Drive BPS22](#)

Verplichte vermelding = Naam van het bestand

Contact

Pers: CARACAScom

+32 2 560 21 22 | +32 471 81 25 58 | info@caracascom.com

Pers en communicatie: BPS22 - Romain VERBEKE

+32 71 27 29 88 | +32 470 80 59 41 | romain.verbeke@bps22.be

Komende programmering

Novê Salm - La "S" Grand Atelier

Oktober > dec. 2025

Chantal Maes

Februari > april 2026

Collecties

Juni > augustus 2026

BPS22

Musée d'art de la Province de Hainaut

Campus Charleroi Métropole

22 Boulevard Solvay, 6000 Charleroi - België

+32 71 27 29 71

info@bps22.be

bps22.be

Van dinsdag tot en met zondag, van 10:00 tot 18:00 uur.

Gesloten op maandag en op 24, 25 en 31.12 en 01.01

en tijdens de periodes van opbouw van de tentoonstellingen.

Tarieven

Volwassenen: € 6

Senioren: € 4

Studenten en werkzoekenden: € 3

Ticket artikel 27: € 1,25

Gratis voor kinderen onder 12 en de eerste zondag van elke maand.